

UNOFFICIAL TRANSLATION

แถลงการณ์การประชุมสตอกโฮล์ม

ข้อตกลงร่วมกันว่าด้วยเรื่องหลักการของการกำหนดนโยบายสำหรับโลกร่วมสมัย

นักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียงระดับโลกได้ร่วมประชุมเพื่อหารือเกี่ยวกับความท้าทายที่ผู้กำหนดนโยบายเศรษฐกิจต้องเผชิญในยุคปัจจุบัน ระหว่างวันที่ 16-17 กันยายน 2559 ณ เมืองซอลสโงบาเดน ประเทศสวีเดน โดยมีสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศแห่งสวีเดน (Sida) และธนาคารโลก (the World Bank) เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมครั้งนี้ กลุ่มนักเศรษฐศาสตร์ที่เข้าร่วมประชุมมี 13 คน คือ อดีตหัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ของธนาคารโลกจำนวน 4 คน ร่วมด้วย Sabina Alkire (Oxford), Pranab Bardhan (Berkeley), Kaushik Basu (New York), Haroon Borhat (Cape Town), Francois Bourguignon (Paris), Ashwini Deshpande (Delhi), Ravi Kanbur (Ithaca), Justin Yifu Lin (Beijing), Kalle Moene (Oslo), Jean-Philippe Platteau (Namur), Jaime Saavedra (Lima), Joseph Stiglitz (New York), และ Finn Tarp (Helsinki and Copenhagen) เมื่อการประชุมสิ้นสุดลง กลุ่มนักเศรษฐศาสตร์ได้มีมติให้จัดทำแถลงการณ์การประชุมฉบับนี้ขึ้น

1. ความท้าทายของการพัฒนา

โลกทุกวันนี้ กำลังก้าวผ่านหลายช่วงเวลาที่ยากลำบาก แรงผลักดันจากเศรษฐกิจโลก เป็นทั้งความหวังและเป็นภัย ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ไม่เคยมีมาก่อน เป็นความหวังในการเพิ่มคุณภาพชีวิต แต่ก็เป็นภัยต่อการถูกแทนที่ของแรงงานและการว่างงานของผู้เยาว์ การขยายตัวทางการค้าและการลงทุนโลก ขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเปลี่ยนสถานะของประเทศรายได้ต่ำหลายประเทศให้เป็นประเทศรายได้ปานกลาง ในขณะเดียวกัน หลายกลุ่มคนในประเทศเหล่านี้กลับถูกทอดทิ้งไว้ข้างหลัง แม้แต่ในประเทศที่พัฒนาแล้วยังได้รับผลกระทบทางลบจากแรงผลักดันของยุคโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้ คุณภาพชีวิตในโลกแห่งความจริงกลับยิ่งแย่ลงในหลายประเทศ ซึ่งถูกสะท้อนอยู่ในความขัดแย้งและสงคราม การเพิ่มขึ้นของความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ เป็นอุปสรรคต่อความสมานฉันท์ในสังคมและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การเสื่อมโทรมของคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำลายโลก และรอความร่วมมือร่วมกันทั้งโลกเพื่อจัดการกับภัยที่ค่อยๆก่อตัวขึ้น การขยายตัวอย่างรวดเร็วของสังคมเมืองสร้างผลประโยชน์ด้านผลิตภาพจากการรวมตัวกัน แต่ก็เป็นการสร้างปัญหาชุมชนแออัด ความยากจนและความขัดแย้งด้วยเช่นกัน

ภัยเหล่านี้ไม่ได้ถูกนำไปพิจารณา ว่าเป็นผลของการที่โลกมีความก้าวหน้าอย่างมาก ซึ่งเห็นได้จากการมีรายได้สูงขึ้นและการปรับปรุงด้านสุขภาพและการศึกษา พวกเราลองความสำเร็จและมองไปข้างหน้าถึงความท้าทายที่ผู้กำหนดนโยบายจะต้องเผชิญอย่างไม่มีข้อสงสัย ผู้กำหนดนโยบายจะจัดการความท้าทายเหล่านี้สำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการออกแบบนโยบายให้ลดแรงผลักดันของเศรษฐกิจโลกเพื่อการพัฒนาและบังคับให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่มุ่งไปสู่ความหวังมากกว่าภัย การออกแบบนโยบายเช่นนี้จำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ของเป้าหมายในนโยบายการพัฒนาที่ชัดเจน และเรียนรู้จากความสำเร็จและความผิดพลาดที่ผ่านมาในอดีตรวมถึงจากทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์และการวิเคราะห์ทางสถิติที่สะสมมาเป็นเวลานาน

UNOFFICIAL TRANSLATION

ปัจจุบันนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าข้อเสนอแนะทางนโยบายของเศรษฐศาสตร์แบบดั้งเดิมใช้ไม่ได้ผลแล้ว ผู้กำหนดนโยบายไม่สามารถยึดคำแนะทางนโยบายแบบง่าย เช่น การรักษาสมดุลการคลัง การใช้นโยบายทางการเงินในการควบคุมอัตราเงินเฟ้อ การจัดให้มีเสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาค และที่เหลือจากนั้นปล่อยให้ไปตามกลไกของตลาด สมมติฐานที่ว่านโยบายที่กล่าวมานั้นจะสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ผลประโยชน์จะตกไปถึงคนยากจนนั้น เป็นสมมติฐานที่ไม่มีข้อมูลสนับสนุนที่เชื่อถือได้ อันที่จริง สถานการณ์ที่ลำบากในปัจจุบันเป็นผลมาจากการที่พวกเรายังคงยึดติดกับคำแนะนำที่ล้าสมัยเหล่านั้นมากเกินไป

ข้อสรุปนี้ไม่ใช่แผนปฏิบัติทางนโยบาย แต่เป็นหลักการที่พวกเราคาดหวังว่าจะช่วยในการวางกรอบของนโยบายระดับประเทศและส่งเสริมวาทกรรมนโยบายระดับโลกและการออกแบบนโยบายความตกลงร่วมกัน หลักการเหล่านี้มีความจำเป็นเพิ่มมากขึ้นสำหรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกทุกวันนี้และในโลกยุคโลกาภิวัตน์

2. การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไม่ใช่จุดจบ

พวกเราเชื่อว่า ในขณะที่นโยบายส่งเสริมการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเป็นสิ่งจำเป็น ที่ต้องไม่ใช่จุดจบของการแก้ปัญหา แต่เป็นเครื่องมือในการสร้างทรัพยากรที่จำเป็นในการบรรลุเป้าหมายทางสังคมในวงกว้างด้วย ซึ่งรวมถึงการปรับปรุงด้านสุขภาพ การศึกษา การจ้างงาน ความมั่นคงและการบริโภค ความเป็นอยู่ที่ดีของแต่ละบุคคลมีหลายมิติและนโยบายควรที่จะมุ่งพัฒนาในทุกๆ มิติที่มีคุณค่าต่อสังคม ไม่ใช่คุณค่าในเชิงรายได้เพียงอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น มีความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรโภชนาการที่ดีขึ้นให้กับเด็กก่อนวัยเรียน เพื่อให้มั่นใจว่าทุกคนจะสามารถเข้าถึงการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐานและทำความเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้จริงภายใต้กรอบของความเป็นไปได้ หากนโยบายที่ดีไม่ได้ถูกวางไว้ในที่เหมาะสม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอาจจะต้องแลกมาด้วยคุณภาพชีวิตที่แย่ลงในหลายมิติ รวมถึงมิติที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นและการเสื่อมโทรมของสภาพภูมิอากาศโลก เช่นเดียวกัน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอาจจะไม่ได้นำไปสู่การกำจัดบรรทัดฐานของสังคมที่กดขี่และการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มที่ด้อยโอกาส ซึ่งจำเป็นต้องใช้นโยบายแทรกแซงโดยเฉพาะ

พวกเราเข้าใจว่าถึงความจำเป็นที่จะต้องบอกให้รู้ว่า ไม่มีใบสั่งยาตัวใดที่จะใช้แล้วเหมาะสมสำหรับทุกประเทศ บริบททางวัฒนธรรมและสังคม เช่นเดียวกันกับประวัติศาสตร์มีความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ ซึ่งทำให้เกิดปมปัญหาที่แตกต่างกัน สังคมที่ต่างกัน และมีผลต่อการตัดสินใจว่านโยบายใดจะใช้ได้ผลและนโยบายใดจะใช้ไม่ได้ผล ในอดีต เคยมีแนวโน้มที่จะใช้นโยบายเหมือนกัน (ที่ถูกพัฒนาในประเทศที่รวย) สำหรับทุกประเทศ ในขณะที่หลักการของนโยบายที่ใช้ในวงกว้างนั้นมีอยู่ เรายังคงจำเป็นต้องวางไว้เพื่อแตกต่างและบริบทเฉพาะเจาะจงของนโยบายด้วย

UNOFFICIAL TRANSLATION

3. การพัฒนาต้องมีความครอบคลุมในทุกระดับ

พวกเราเชื่อว่า นโยบายควรจะทำให้เกิดการพัฒนาด้านครอบคลุมทั้งทางสังคมและทางเศรษฐกิจ โดยไม่ทิ้งกลุ่มใดของประชากรไว้ข้างหลัง ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่ถูกแบ่งด้วยเพศ สัญชาติหรือสถานะทางสังคมต่างๆ ควรจะให้ความสนใจเป็นพิเศษกับภาวะอัตรค้อย่างรุนแรงในหลายมิติของคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในภาวะอัตรค้อย่างต่อเนื่องในหลายด้าน การมุ่งความสนใจไปยังผู้ที่อัตรค้อยที่สุดนั้น ไม่เพียงพอ ช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนและระหว่างกลุ่มคนในสังคมที่มีการแบ่งแยกชัดเจน ก็มีความสำคัญเช่นกัน การเพิ่มขึ้นของความเหลื่อมล้ำทางรายได้และความมั่งคั่ง ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ในไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมา และความเหลื่อมล้ำทางโอกาสในการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน เช่น สุขภาพและการศึกษา เป็นสิ่งที่ไม่สามารถต้านทานได้อย่างเป็นธรรมชาติ กัดกร่อนสมานฉันท์ในสังคม และเป็นแรงหนุนการบิดเบือนทางนโยบายโดยกลุ่มชนชั้นนำ ซึ่งทำให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำยิ่งรุนแรงขึ้น ความเหลื่อมล้ำที่สูงขึ้นมีแนวโน้มในการปล้นสิทธิของผู้ที่ด้อยโอกาส และนำไปสู่ความอ่อนแอของระบบประชาธิปไตย การสร้างพลังของผู้หญิงและของกลุ่มคนที่ถูกเลือกปฏิบัติในอดีต เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรก ไม่เพียงเพราะทุกคนควรมีสิทธิ แต่เป็นการทำให้มีรากฐานที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจด้วย หากมีความวุ่นวายทางการเมืองและความขัดแย้งในสังคมเกิดขึ้น การพัฒนาอย่างครอบคลุมในทุกระดับเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก และหากการพัฒนาไม่ครอบคลุมในทุกระดับแล้ว ย่อมกระตุ้นให้เกิดความขัดแย้งในสังคมโดยรวม การพัฒนาอย่างครอบคลุมจึงเป็นการพัฒนาเพียงรูปแบบเดียวที่มีความยั่งยืนทางสังคมและทางเศรษฐกิจ

4. ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมคือสิ่งจำเป็น ไม่ใช่ทางเลือก

ถึงแม้ว่านโยบายจะว่าจะถูกนำไปไกล่เกลี่ยหรือนำไปใช้ต่างกันในแต่ละประเทศหรือแต่ละทวีป พวกเราเชื่อว่าการพัฒนาด้านนโยบายต้องมีความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมเป็นเป้าหมายศูนย์กลาง ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมนั้นมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น ซึ่งการเจริญเติบโตทางรายได้เป็นตัววัดที่ไม่ได้สะท้อนความเป็นอยู่ที่ดีหรือความก้าวหน้าตามความเป็นจริง นอกจากนี้ การแข่งขันเพื่อทรัพยากรธรรมชาติและการอพยพที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางธรรมชาติสามารถนำไปสู่ความไม่มั่นคงและความขัดแย้งที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนา ในระดับสากลโลก การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศคือสิ่งที่คุกคามความดำรงอยู่ของโลกในระยะยาว เฉกเช่นเดียวกับสิ่งที่คุกคามสิ่งมีชีวิต เกษตรกรรมและชนพื้นเมืองหลายประเทศในระยะสั้นถึงระยะกลาง ความพยายามในการอพยพต้องถูกกระทำเป็นสิ่งแรกและเร็วที่สุดในระดับสากลโลก ขณะที่การปรับตัวทางนโยบายจำเป็นต้องมีการแทรกแซงที่กระตือรือร้นและการสนับสนุนในระดับประเทศหรือท้องถิ่น สิ่งเหล่านี้คือปัญหาที่ไม่สามารถปล่อยให้กลไกตลาดแก้ไขได้เอง การแทรกแซงด้วยกฎระเบียบโดยรัฐบาลและความร่วมมือทางนโยบายในระดับนานาชาติจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

5. ความจำเป็นในการสร้างสมดุลระหว่างตลาด รัฐและชุมชน

ท่ามกลางเป้าหมายทางนโยบายและความท้าทายที่โลกกำลังเผชิญอยู่นั้น การพัฒนานโยบายจะต้องสร้างความสมดุลอย่างชาญฉลาดระหว่างตลาด ภาครัฐและชุมชน เป็นเรื่องความสำคัญที่ต้องรู้ว่า ตลาดเป็นเพียงองค์กรทางสังคมที่จำเป็นต้องมี

UNOFFICIAL TRANSLATION

กรอบของข้อบังคับที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีการจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ถึงแม้ตลาดจะมีกลไกที่มีประสิทธิภาพ แต่ก็ไม่สามารถคำนึงถึงความทั่วถึงและความเท่าเทียมได้เองตามธรรมชาติ อย่างที่พวกเราเห็นกันในปัจจุบันว่า ความอดอยากมีควบคู่ไปกับตลาดเสรีที่มีประสิทธิภาพได้ แนวโน้มไปสู่การตลาดเสรีในไตรมาสสุดท้ายของทศวรรษที่ผ่านมา เป็นสิ่งที่อธิบายถึงผลที่เกิดขึ้นตามมาใน โลกที่เราอาศัยอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตทางการเงิน ความเหลื่อมล้ำที่ไม่สามารถควบคุมได้และความไม่ยั่งยืน

เมื่อรับรู้ข้อจำกัดในตัวเองของการเป็นตลาดเสรี พวกเราพึงพอใจที่ภาครัฐจำเป็นต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีทางเลือกมากมายที่ภาครัฐของประเทศต่างๆสามารถกระทำได้มากกว่าตลาด ภาครัฐสามารถมีบทบาทที่สำคัญในระดับต่างๆและอยู่ในรูปแบบการปกครองสังคมเมืองที่นับไม่ถ้วน เช่น สหกรณ์ สมาคมและองค์กรไม่แสวงหากำไร ภาครัฐไม่ควรก้าวถ่างงานที่จะคิดว่าถ้าปล่อยให้ตลาดหรือชุมชนดำเนินการ บ่อยครั้งที่องค์กรเหล่านี้ทำงานด้วยกันในทางที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันในหลายด้าน มีหลายบริบทด้วยกัน ซึ่งคนท้องถิ่นในระดับชุมชนสามารถจัดการได้ดีที่สุดในสนับสนุนคุณภาพชีวิตของผู้ที่อึดค้ำที่สุด ถึงแม้พวกเราจะไม่สามารถยืนยันเกี่ยวกับความจริงที่ว่า สถาบันชุมชนท้องถิ่นนั้นเป็นที่รู้จักกันดีในเรื่องของแรงผลักดันที่มีความกล้าหาญ แต่องค์กรสังคมเทศบาลในทุกระดับมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและรักษาความสมานฉันท์ในสังคม

พวกเราขอชี้ว่า รัฐหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะตั้งกฎกติกาและสร้างกรอบข้อบังคับที่เอื้อให้ตลาดและชุมชนสามารถเกิดความก้าวหน้าได้อย่างองกวม กฎกติกาที่สามารถดูแลให้เกิดความสมานฉันท์ในสังคมและความไว้วางใจที่เพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำลดลง ส่งเสริมการเจริญเติบโตและคุณภาพชีวิตในทุกมิติไปพร้อมกัน รัฐยังมีบทบาทที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในส่วนของตลาดที่ทำงานได้ไม่ดีด้วย ตัวอย่างที่ชัดเจนคือส่วนของ การเงิน สุขภาพและสิ่งแวดล้อม และส่วนที่มีความจำเป็นอย่างแน่ชัดที่ต้องครอบคลุมถึง คือการสร้างพลังของผู้หญิง การปกป้องกลุ่มที่ด้อยโอกาส และการแก้ไขความมั่งคั่งที่มากเกินไปและความเหลื่อมล้ำทางรายได้ นอกจากนี้ รัฐยังมีบทบาทต่อรูปแบบนโยบายอุตสาหกรรมและนโยบายทางการเกษตรและภาคบริการที่มีประสิทธิภาพด้วย รัฐต้องป้องกันการเกิดวงจรของการเพิ่มขึ้นของความเหลื่อมล้ำ ซึ่งนำไปสู่การยึดกุมอำนาจในการบริหารของรัฐ ที่บังคับให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการเมืองและสังคมตามมา

6. การจัดให้มีเสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาค

ข้อเสนอแนะทางนโยบายดั้งเดิมหลายๆนโยบาย ยึดความจำเป็นด้านความมั่นคงของเศรษฐกิจมหภาคเป็นศูนย์กลาง เศรษฐกิจที่ความเสถียรภาพมากกว่า ประสบความสำเร็จในการมีการเจริญเติบโตที่ดีกว่าพร้อมด้วยการปรับปรุงคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาคส่งผลให้การจัดการนโยบายเป็นไปอย่างราบรื่นและให้ความสำคัญกับผลในระยะยาวของนโยบายปัจจุบัน รับรองให้เกิดความเสถียรภาพทางทางการคลังและการเงินระหว่างประเทศ หลายประเทศควรใช้ช่วงเวลาที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเข้มแข็งในการสะสมทรัพยากรการคลัง เพื่อที่ประเทศเหล่านั้นอยู่ในสถานะที่สามารถใช้ทรัพยากรการคลังเมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ขณะที่วินัยทางการคลังในระยะยาวมีความสำคัญ

UNOFFICIAL TRANSLATION

และเป็นแนวทางของเศรษฐกิจแบบดั้งเดิมระบุไว้ถูกต้อง ผู้กำหนดนโยบายมักลงเอยด้วยการทำงานประมาณให้มีความสมดุลอย่างคลั่งไคล้

มีความจำเป็นที่จะต้องรู้ว่า การกระตุ้นเศรษฐกิจและการลงทุนของภาครัฐเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้หลุดพ้นกับดักการชะงักงันของการเติบโต ซึ่งจะเป็นเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อการเป็นหนี้ถูกจัดการอย่างระมัดระวังและภาวะเงินเฟ้อถูกควบคุม การลงทุนภาครัฐมีความสำคัญในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีสีเขียว ซึ่งผลประโยชน์จะถูกขยายให้เห็นผลในอนาคตที่ยาวไกลไปที่จะดึงดูดการลงทุนภาคเอกชน นอกจากนี้ มาตรการการกำกับดูแลเศรษฐกิจมหภาคสามารถใช้ร่วมกับนโยบายทางการเงิน เพื่อยับยั้งการเกิดภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่ ควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่ไม่แน่นอน และป้องกันการเกิดหนี้ต่างประเทศที่มากเกินไป

7. การมีส่วนร่วมในผลกระทบของเทคโนโลยีระดับโลกและความเหลื่อมล้ำ

การพัฒนาทางเทคโนโลยีสร้างความท้าทายเฉพาะทางที่มากขึ้นในขอบเขตของการกำหนดนโยบาย เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เชื่อมต่อกับตลาดแรงงานโลก ทำให้แรงงานในประเทศที่กำลังพัฒนาสามารถทำงานให้กับตลาดโลกและผู้บริโภคทั่วโลกได้โดยไม่ต้องย้ายตัวเองไปอยู่ในสถานที่นั้น ซึ่งสร้างโอกาสใหม่ๆ สำหรับแรงงาน แต่ในขณะเดียวกัน เป็นการซ้ำเติมความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ มีความเป็นไปได้เพิ่มมากขึ้นที่จะเกิดปัญหาหาระหว่างกลุ่มแรงงานในประเทศรายได้สูง โดยเป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์กลุ่มแรงงานในประเทศที่พัฒนาแล้วกับผลประโยชน์กลุ่มแรงงานในประเทศที่กำลังพัฒนา นี่ถือเป็นความ โศคร้าย สิ่งที่ถูกมองข้ามไปในความเป็นจริง คือปัญหาหาระหว่างแรงงานและทุน การเพิ่มขึ้นเครื่องจักรและความเสรีของตลาดแรงงานโลก ไม่เพียงแต่มาแทนที่แรงงานเท่านั้น รายได้ของแรงงานยังถูกแทนที่ด้วยผลกำไรที่สูงขึ้นสำหรับบริษัทและเจ้าของเครื่องจักร ผลกระทบเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องให้ความสนใจและตระหนักถึง โดยปราศจากการมองว่าเป็นเพียงปัญหาหาระหว่างแรงงานเท่านั้น

การแก้ปัญหาเหล่านี้นำไปสู่การกำหนดนโยบายที่เป็นข้อบังคับ 3 นโยบาย อย่างแรกคือ พวกเราต้องลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเพิ่มความเชี่ยวชาญที่สอดคล้องกับเทคโนโลยี จึงสามารถเพิ่มรายได้ของแรงงานไปพร้อมกับการเติบโตของเทคโนโลยีได้ อย่างที่สอง คือ พวกเราต้องสร้างเครื่องมือในการโอนรายได้ระหว่างประเทศ สัดส่วนของแรงงานในบัญชีประชาชาติที่ตกลงจะต้องไม่เป็นผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้จากการเติบโตทางเทคโนโลยี รัฐควรสร้างระบบภาษีและการแบ่งกำไรเพื่อป้องกันปัญหาในส่วนนี้ และต้องสร้างกฎกติกา เช่น การใช้ข้อบังคับที่เข้มงวดของกฎหมายการแข่งขันและการจดทะเบียนแรงงาน กฎระเบียบเหล่านี้จะเพิ่มอำนาจการต่อรองให้กับแรงงาน และทำให้แรงงานที่สิทธิเสียงมากขึ้นในสังคมและภายในบริษัท สุดท้ายคือ ปัญหานี้ทำให้ต้องมีความจำเป็นพิเศษในการสร้างการกำหนดนโยบายระหว่างประเทศ ซึ่งการกำหนดนโยบายนี้จะสร้างความรับผิดชอบขององค์กรข้ามชาติ ให้ปฏิบัติตามนโยบายที่ส่งเสริมความสมดุลระหว่างชาติและสนับสนุนนโยบายที่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ของคนรวยหรือประเทศอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่รวมถึงประเทศกำลังพัฒนาที่มักจะไม่มีสิทธิเสียงในการตัดสินใจนโยบายระหว่างประเทศ

UNOFFICIAL TRANSLATION

8. บรรทัดฐานทางสังคมและกระบวนการทางความคิดมีความสำคัญ

เศรษฐศาสตร์ดั้งเดิมส่วนใหญ่มีแนวคิดที่บรรทัดฐานทางสังคมและกระบวนการทางความคิดมีผลเพียงเล็กน้อยต่อการดำรงอยู่ทางเศรษฐกิจ งานวิจัยที่เพิ่มขึ้นแสดงให้เห็นว่าไม่ได้เป็นเช่นนั้น คุณค่าและวัฒนธรรมไม่เพียงแต่มีความสำคัญในตัวเอง แต่ยังส่งผลกระทบต่อความดำเนินวิถีของเศรษฐกิจด้วย สังคมที่ซึ่งมีความเชื่อใจกันจะมีผลงานที่ดีกว่าสังคมที่ไม่มี ความไว้วางใจเชื่อใจ ทางเลือกชุดเดียวกัน ถ้าถูกนำเสนอด้วยวิธีการที่ต่างกัน เช่น ลำดับการนำเสนอที่ต่างกันหรือทางเลือก อัตโนมัตที่ต่างกัน สามารถทำให้คนเลือกทางเลือกที่ต่างกันไป รัฐจำเป็นต้องเริ่มใช้แนวคิดที่ถูกละเลยและเครื่องมือใหม่ๆ ในการดำเนินโครงการและให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ ภาคเอกชนและองค์กรมีการใช้ความรู้ด้านศาสตร์ของจิตวิทยามนุษย์และการชื่นชมทางสังคมในการเพิ่มความสนใจและกำไรให้กับตัวเองมานานแล้ว ถ้ารัฐต้องการที่จะส่งมอบการศึกษาและบริการด้านสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเก็บภาษีอย่างยุติธรรม จะต้องมี การสร้างความเข้าใจในบรรทัดฐานทางสังคมผนวกเข้ากับการกำหนดนโยบาย นอกจากนี้ บรรทัดฐานทางสังคมและกระบวนการทางความคิดยังมีบทบาทสำคัญในการควบคุมการทุจริตอีกด้วย นี่เป็นสาขาหนึ่งที่มีบริบทเฉพาะในแต่ละประเทศ เนื่องจากบรรทัดฐานทางสังคมและกระบวนการทางความคิดเป็นผลมาจากประวัติศาสตร์และประสบการณ์ของแต่ละสังคม

9. นโยบายระดับโลกและความรับผิดชอบของประชาคมระหว่างประเทศ

แรงผลักดันระดับโลกมีผลมากขึ้นในการกำหนดกรอบทางเลือกของนโยบายการพัฒนาในแต่ละประเทศ แรงผลักดันเหล่านี้เป็นทั้งข้อจำกัดและโอกาส ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยการกระทำของประเทศอื่น นโยบายทางการเงินในประเทศที่มีรายได้สูง ส่งผลต่อแนวโน้มเงินลงทุนที่จะไหลเข้าประเทศที่กำลังพัฒนา นโยบายข้อบังคับทางการเงินในประเทศที่มีรายได้สูง หากมองขึ้นต้นดูเหมือนว่าจะกระทบต่อประเทศที่มีรายได้สูงเท่านั้น แต่ท้ายที่สุดแล้วยังส่งผลกระทบต่อประเทศที่กำลังพัฒนาด้วย เห็นได้จากวิกฤตทางการเงินของโลกที่เกิดขึ้นในปี 2551 นโยบายและข้อบังคับของประเทศที่เป็นแหล่งหลบภัยภาษี ส่งผลกระทบต่อความสามารถของทุกประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีรายได้ต่ำ ในการสร้างรายได้เพื่อนำไปเป็นงบประมาณสำหรับนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ครอบคลุมและยั่งยืน นโยบายการค้าของประเทศหนึ่ง ส่งผลต่อแนวโน้มการส่งออกไปยังประเทศอื่นๆ นโยบายการอพยพในประเทศที่มีรายได้สูง ส่งผลต่อความเป็นไปได้ที่ประชากรของประเทศที่มีรายได้น้อยจะสามารถช่วยพัฒนาประเทศบ้านเกิดของตนผ่านการส่งเงินให้และถ่ายทอดความรู้ ในกรณีทั้งหมดนี้ แต่ละประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อกันอย่างไม่ได้ตั้งใจ เช่นนั้นแล้ว ทุกประเทศมีความรับผิดชอบต่อโอกาสในการพัฒนาขึ้นสูงสำหรับกลุ่มประชากรที่อึดคืดที่สุดของโลก

ข้อตกลงและสถาบันซึ่งครอบคลุมหลายประเทศ จึงมีความสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่เร่งด่วนที่สุดในยุคของเรา อย่างไรก็ตาม นี่คือข้อตกลงและสถาบันที่จะถูกสร้างและรักษาไว้ได้ยากที่สุด ขณะที่ข้อตกลงปารีสว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี ทั่วโลกยังคงรอการปฏิบัติตามข้อตกลงเรื่องมลพิษโดยทุกประเทศ และความช่วยเหลือทางการเงินจากประเทศที่มีรายได้สูงในความพยายามลดโลกร้อน ในการปรับตัวและการบรรเทาผลกระทบ โดยประเทศรายได้น้อย เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา เราจะเห็นความช่วยเหลือด้านการพัฒนาที่น้อยลง จากแหล่งดั้งเดิมและองค์กรทั้งระดับทวิภาคีและ

UNOFFICIAL TRANSLATION

พหุภาคี โดยไม่ต้องกล่าวถึงเป้าหมายที่เป็นไปได้ยากของการบรรลุ 0.7% ในการช่วยเหลือด้านการพัฒนาอย่างเป็นทางการที่ตกลงร่วมกันในประชาคมโลกเมื่อหลายสิบปีที่แล้ว ประชาคมระหว่างประเทศมีความรับผิดชอบที่จะรับรองว่าความช่วยเหลือจะถูกส่งตรงถึงประเทศกำลังพัฒนาและกลุ่มประชากรชายขอบภายในประเทศเหล่านั้น และประเทศกำลังพัฒนาจะมีสถานะที่ดีขึ้นในโครงสร้างการปกครองขององค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งส่งผลให้ข้อตกลงและอนุสัญญาระหว่างประเทศสอดคล้องกับต้องการของประเทศกำลังพัฒนา

10. มองไปข้างหน้า

ถ้าประเทศทำตามนโยบายในทางปฏิบัติของการสร้างความสมดุลระหว่างตลาด รัฐและชุมชนในแก้ปัญหาความท้าทายในการพัฒนา และ ถ้าประชาคมระหว่างประเทศทำงานร่วมกัน เพื่อลดข้อจำกัดของแรงผลักดันในตลาดโลกและใช้ประโยชน์ของโอกาสใหม่ๆที่สร้างขึ้นได้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่โลกกำลังเผชิญอยู่สามารถเปลี่ยนแปลงให้เกิดความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นสำหรับทุกคนรวมถึงคนที่อึดอัดที่สุด พวกเราสามารถบรรลุเป้าหมายระดับโลกร่วมกัน ความผิดพลาดและความสำเร็จที่ผ่านมาในอดีต ได้สร้างหลักการกำหนดนโยบายระดับชาติและโลก ถึงเวลาแล้วที่หลักการเหล่านี้จะถูกนำมาใช้ในการออกแบบนโยบายเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นระบบ